

ФИРМА ДИС ИЗ ИВАЊИЦЕ ПРОИЗВОДИ ЕКСКЛУЗИВНЕ КОШУЉЕ

Две сестре створиле бренд „Роберто Бареси“

Драгана и Ивана покренуле су пре четири године у Ивањици производњу кошуља и осмислиле бренд са италијанским именом. Прошле године су оствариле раст промета од 20 одсто. Њихове кошуље се продају у четири локала у Београду, а започеле су и извоз у Јапан

Када се помене име бренда „Роберто Бареси“, већина би прво помислила да је реч о италијанском производу. Веза са Италијом постоји, али је, у овом случају, реч о бренду домаће компаније ДИС Експорт-Импорт из Ивањице. Сам назив и концепт бренда „Роберто Бареси“ осмислиле су младе предузетнице Драгана Милановић, која је као студент италијанског језика много времена проводила у Италији и у чију се моду заљубила, и њена сестра Ивана Бугарчић.

Иако су веома младе Драгана (31) и Ивана (34) нису тек тако ушле у предузетничке воде. Њихов отац, Драган Милановић, иначе бивши радник великог текстилног предузећа Јавор из Ивањице, још 1990. године је основао фирму ДИС Експорт-Импорт у свом родном граду, назвавши је по почетним словима имена својих кћерки – Драгане, Иване и Снежане. Фирма је годинама радила услужно шивење за познате робне марке, углавном италијанске – Кавали, Роберта Скарпа, Ла Мартина. Када се услужно шивење из Србије преселило на неке друге „меридијане“ почели су да производе под сопственим брендом – „Роберто Бареси“.

Данас целокупно пословање воде Драгана Милановић и њена сестра Ивана Бугарчић. За развој самог производа задужена је Драгана, док је

Кравата, хаљина и још понешто

Иако су производња и продаја кошуља основни програм „Роберто Бареси“ бренда, уз њих се сезонски нуде и други производи попут кравата, хаљина, панталона, џемпера. Годишње представе по две колекције, али је у понуди увек и „основна“ колекција која се налази у радњама током целе године.

Драгана и Ивана ове године планирају интензивнији извоз јер верују да имају производ за најзахтевнија тржишта

Ивана преузела обавезе у вези са администрацијом, финансијама, маркетингом и запосленима. Отац највише помаже саветима и надгледањем производње у Ивањици, у чему има богато искуство.

Њихове кошуље продају се у четири радње у Београду. Запошљавају 19 радника а прошле године су оствариле промет од 30 милиона динара и постигле раст од двадесет посто у односу на 2016. годину.

„Инфициране“ предузетништвом

– Када растете уз приватни посао својих родитеља, можда вам је пут и предодређен, иако су се родитељи надали да ћемо сестра и ја радити неке „мирније“ послове. Зато отац није био много одушевљен када сам му изнела своју идеју, јер бити предузетник није лако. Приватни посао захтева много времена, давања и одрицања, послу мораш да се предаш 200 посто. Све испод тога неће довести до успеха. Радно време не постоји и када одеш кући и даље размишљаш о послу. Када водите сопствени бизнис, ви сте емотивни везани за све што радите. Сваки успех вам је још дражи, сваки неуспех још више боли. Ја сам, међутим, много заволела посао којим се отац бавио и није било начина да ме одговори – објашњава Драгана како је на њу утицало то што је из предузетничке породице.

– Недавно сам причала са оцем и подсетила се како је сестри и мени, када смо биле мале, сметало то што кад год кренемо са оцем, имамо бар десетак успутних станица, док не стигнемо до одређеног места. Наравно, због његових пословних обавеза и обилазака клијентата. У међувремену сам постала иста као отац и сваки мој дан је врло дина-

Сваку нашу кошуљу преконтролише људска рука, а дугмета се ушивају ручно

мичан са бројним „станицама“ – каже са осмехом Драгана.

Ивана је одувек била ослонац сестри у пословању, све одлуке су доносила заједно, али се фирми званично прикључила крајем прошле године. Пре тога, више од једне деценије радила је у великим корпорацијама. Она такође истиче да је одрастање уз предузетника на њу много утицало.

– Мој сан никада није био да радим у великим корпорацијама, али су се указале неке прилике које ипак нисам желела да испустим – каже она.

Радећи на различитим позицијама стекла је искуство које јој данас користи у вођењу приватног посла.

– Стекла сам велико искуство, нарочито у погледу уређења пословања, што данас могу да применим у нашем пословању. Научила сам да је организација, како сопственог времена, тако и пословања, кључна за сваки посао. Сваки мој

наредни дан је пажљиво испланиран да бих ефикасно завршила све обавезе – каже Ивана.

Запослени - вредни и лојални

Колико год да је напорно и тешко у приватном послу, тренутну позицију, како каже, не би мењала за претходну.

– Предивно је када ствараш нешто своје, стојиш иза тога, а уједно је и велики изазов и одговорност и према клијентима, а посебно према запосленима – каже Ивана.

Са радном снагом немају проблема јер је некадашњи Јавор запошљавао хиљаде људи који су његовом пропашћу остали без посла. Ивањички крај је зачаван у том смислу.

– Без свих тих људи, било у производњи или продаји, ништа од овога не би постојало без обзира на то колико смо нас две вредне или паметне. Наши запослени

Кошуље „Роберто Бареси“ производе се од најфинијих италијанских материјала